

11 Upravljanje tveganj⁷⁶

V nadaljevanju so opisani sistem upravljanja tveganj in upravljanja kapitala ter pomembna tveganja, ki jim je Zavarovalna skupina Sava izpostavljena. Omenjena področja bodo podrobneje predstavljena tudi v Poročilu o solventnosti in finančnem položaju družbe Save Re na dan 31. 12. 2019, ki bo na spletni strani družbe objavljeno 7. 4. 2020, ter v Poročilu o solventnosti in finančnem položaju Zavarovalne skupine Sava na dan 31. 12. 2019, ki bo objavljeno na spletni strani Save Re 19. 5. 2020.

11.1 Sistem upravljanja tveganj

Vodstvo Zavarovalne skupine Sava se zaveda, da je upravljanje tveganj ključno za doseganje poslovnih in strateških ciljev ter dolgoročno zagotavljanje solventnosti skupine. Zato v zadnjih letih stalno nadgrajuje sistem upravljanja tveganj v vseh družbah skupine in na ravni skupine.

Zavedanje posamezne družbe v skupini o tveganjih, ki jim je izpostavljena, je bistveno za njeno varnost in finančno stabilnost ter hkrati za finančno stabilnost skupine. Za vzpostavitev dobrih praks v povezavi z upravljanjem tveganj se v skupini spodbuja kultura upravljanja tveganj z ustrezno opredeljenim nagrajevanjem zaposlenih, njihovim usposabljanjem in vzpostavljenim notranjim obveščanjem na ravni posamezne družbe in skupine.

Zavarovalna skupina Sava ima vzpostavljeno strategijo prevzemanja tveganj, ki opredeljuje pripravljenost za prevzem tveganj v skupini, in politike, ki pokrivajo celoten okvir upravljanja tveganj, lastne ocene tveganj in solventnosti ter upravljanja posamezne kategorije tveganj. Posamezne družbe v skupini so na podlagi usmeritev strategije prevzemanja tveganj v skupini in politik skupine vzpostavile lastno strategijo prevzemanja tveganj in politike družbe, ki upoštevajo njihove posebnosti in lokalno zakonodajo. Strategija prevzemanja tveganj se pripravlja triletno, skladno s pravico strateškega načrta. Ustreznost vsebine politik sistema upravljanja tveganj se vsakoletno preverja.

Sistem upravljanja tveganj v posamezni družbi v skupini in na ravni skupine se stalno izpopolnjuje. Pri tem je poudarek predvsem na:

- postavljanju jasno izražene pripravljenosti za prevzem tveganj v okviru strategije prevzemanja tveganj in na podlagi tega operativnih limitov,
- razvoju lastnih modelov za vrednotenje tveganj ter nadgradnji lastne ocene tveganj in solventnosti (v nadaljevanju: ORSA),

- vključitvi ORSE in strategije prevzemanja tveganja v okvir poslovnega načrtovanja in določanja poslovne strategije,
- vključevanju procesov upravljanja tveganj v poslovne procese,
- sistematičnem nadgrajevanju notranje kontrolnega okolja, prilagajanju procesov novim dejavnostim, spremljanju uresničitve neželenih dogodkov,
- vzpostavitvi primernih standardov upravljanja tveganj v vseh družbah v skupini glede na obseg, naravo in kompleksnost poslov ter s tem povezanimi tveganji.

11.1.1 Organizacija upravljanja tveganj

Sistematično upravljanje tveganj vključuje ustrezno organizacijsko strukturo in jasno razmejene odgovornosti.

Za učinkovito delovanje sistema upravljanja tveganj v skupini sta primarno odgovorni uprava Save Re in uprava posamezne odvisne družbe. Skupina pri upravljanju tveganj uporablja model treh obrambnih linij, ki vključuje jasno razdelitev odgovornosti in nalog posamezne linije:

- prva obrambna linija vključuje vse organizacijske enote, ki opravljajo poslovno dejavnost (razvoj, prodaja, trženje in upravljanje zavarovanj, zagotavljanje zavarovalnih storitev, finančno poslovanje, računovodstvo, kontroling, kadrovska služba in druge dejavnosti),
- druga obrambna linija, ki vključuje tri ključne funkcije (funkcija upravljanja tveganj, aktuarska funkcija, funkcija spremljanja skladnosti poslovanja) in odbor za upravljanje tveganj, če je ta v družbi vzpostavljen, ter
- tretja obrambna linija, ki jo pokriva funkcija notranje revizije.

Sistem upravljanja tveganj v skupini je postavljen od zgoraj navzdol, pri čemer se upoštevajo posebnosti posamezne družbe.

Uprava posamezne družbe ima ključno vlogo in končno odgovornost za učinkovitost vzpostavljenih procesov upravljanja tveganj ter njihovo usklajenost s standardi skupine in veljavno zakonodajo. Pri tem ima predvsem te odgovornosti:

- določitev strategije prevzemanja tveganj ter odobritev meja dovoljenega tveganja in operativnih limitov,
- sprejetje politik znotraj sistema upravljanja tveganj,
- odgovornost za procese upravljanja tveganj,
- spremljanje poslovanja z vidika tveganj in upoštevanje tveganj pri sprejemanju poslovnih odločitev.

Nadzorni svet posamezne družbe odobri strategijo prevzemanja tveganj, politike upravljanja tveganj in imenovanje ključnih funkcij v sistemu upravljanja tveganj. Prav tako obravnava tekoča poročila s področja upravljanja tveganj. Znotraj nadzornega sveta je v obvladujoči družbi vzpostavljena še komisija za tveganja, ki mu nudi strokovno podporo v povezavi z upravljanjem tveganj v družbi in skupini.

V prvo obrambno linijo posamezne družbe v skupini so vključeni vsi zaposleni v družbi, ki so odgovorni za operativno izvajanje delovnih nalog tako, da se tveganja odpravljajo ali zmanjšujejo. Dodatno so za posamezna tveganja iz registra tveganj zadolženi še skrbniki tveganj. Vodstvo posameznih področij je zadolženo, da je operativna izvedba procesov, za katere so odgovorni, izvedena tako, da se tveganja odpravljajo ali zmanjšujejo ter da so upoštevani okviri, določeni v strategiji prevzemanja tveganj. Prva obrambna linija je zadolžena tudi za spremljanje in merjenje tveganj, pripravo podatkov za redno poročilo o tveganjih za posamezno področje tveganj ter prepoznavanje novih tveganj.

Pri drugi obrambni liniji ima posamezna družba oziroma skupina vzpostavljene tri ključne funkcije: aktuarsko funkcijo, funkcijo upravljanja tveganj in funkcijo spremljanja skladnosti poslovanja. Poleg tega imajo večje družbe v skupini vzpostavljen odbor za upravljanje tveganj. Člane tega odbora in nosilce ključnih funkcij imenuje uprava, ključne funkcije pa potrdi tudi nadzorni svet. Posamezna družba zagotavlja neodvisnost ključnih funkcij, ki so organizirane kot štabne službe in so podrejene neposredno upravi. Njihove vloge in odgovornosti so opredeljene v politiki posamezne ključne funkcije in politiki upravljanja tveganj, kjer je opredeljena funkcija upravljanja tveganj.

Funkcija upravljanja tveganj posamezne družbe je odgovorna predvsem za vzpostavitev učinkovitih procesov upravljanja tveganj in usklajevanje že vzpostavljenih procesov upravljanja tveganj v družbi oziroma skupini. Vključena je v vse faze procesa prepoznavanja, ocenjevanja, spremljanja in upravljanja tveganj ter poročanja o njih. Prav tako je vključena v pripravo strategije prevzemanja tveganj in v določanje mej dovoljenih tveganj. Funkcija upravljanja tveganj o tveganjih redno poroča odboru za upravljanje tveganj (če je ta v družbi vzpostavljen), upravi, nadzornemu svetu, komisiji za tveganja (družba Sava Re) in nosilcu funkcije upravljanja tveganj skupine. S slednjo pri svojem delu stalno sodeluje. Poleg tega daje podporo upravi pri odločanju (vključno pri odločitvah, povezanih s strateškimi zadevami, kot so na primer poslovna strategija družbe, združitve in prevzemi ter večji projekti in naložbe).

Glavne naloge aktuarske funkcije, v povezavi s sistemom upravljanja tveganj, so priprava mnenja k politiki sklepanja zavarovanj, priprava mnenja o programu pozavarovanja ter neodvisno preverjanje in kritična presoja izračunov zavarovalno-tehničnih rezervacij, vključno s predpostavkami, metodami in uporabljenimi strokovno presojo. Aktuarska funkcija posamezne družbe sodeluje z aktuarsko funkcijo skupine.

Glavne naloge funkcije spremljanja skladnosti v povezavi s sistemom upravljanja tveganj so prepoznavanje, upravljanje in poročanje o neskladnosti s predpisi, vključno s spremljanjem pravnega okolja, analizo obstoječih procesov v povezavi z njihovo skladnostjo z notranjimi in zunanjimi pravili ter vsemi spremembami predpisov.

V drugi obrambni liniji poleg ključnih funkcij v Savi Re in Zavarovalnici Savi deluje odbor za upravljanje tveganj. Odbor za upravljanje tveganj Savi Re obravnava tudi skupino. V odbor so vključeni predstavniki ključnih področij prve obrambne linije in uprave glede na profil tveganj družbe. Na seje odbora so vabljeni tudi nosilci drugih ključnih funkcij sistema upravljanja tveganj. Odbor je odgovoren predvsem za spremljanje profila tveganj družbe oziroma skupine, analizo poročil o tveganjih in pripravo priporočil upravi.

Tretjo obrambno linijo izvaja funkcija notranje revizije. Ta je organizirana za slovenske družbe kot izločen posel v Savi Re, druge družbe pa imajo notranjo revizijo vzpostavljeno v družbi. Notranja revizija deluje na ravni posamezne družbe in na ravni skupine ter popolnoma neodvisno od poslovnih področij in drugih funkcij. V sistemu upravljanja tveganj so njeni nosilci odgovorni za neodvisno analizo in preverjanje učinkovitosti vzpostavljenih procesov upravljanja tveganj in notranjih kontrol.

Dobre prakse modela upravljanja tveganj in organizacije upravljanja tveganj v Savi Re se prenašajo tudi na druge družbe v skupini.

11.1.2 Sestavni deli sistema upravljanja tveganj

Upravljanje tveganj je vključeno v vse faze poslovnega upravljanja in je sestavljeno iz naslednjih ključnih elementov:

- strategije prevzemanja tveganj,
- procesov upravljanja tveganj znotraj prve in druge obrambne linije ter
- procesa ORSE.

Na naslednji sliki so prikazani sestavni deli sistema upravljanja tveganj v skupini.

11.1.2.1 Strategija prevzemanja tveganj

Z namenom postavitve trdnih okvirov upravljanja tveganj je uprava, s soglasjem nadzornega sveta Save Re, v letu 2017 potrdila strategijo prevzemanja tveganj Zavarovalne skupina Sava za obdobje 2017–2019, ki na podlagi kapacitete za prevzem tveganj opredeljuje strategijo prevzemanja tveganj skupine. Pri opredelitvi lastne strategije posamezna družba v skupini upošteva strategijo prevzemanja tveganj v Zavarovalni skupini Sava. Dokument na ravni skupine določa:

- pripravljenost družbe za prevzem tveganj,
- ključne kazalnike ter
- meje dovoljenega tveganja.

Osnovno načelo skupine je slediti poslovni strategiji in izpolnjevati ključne strateške cilje ter ob tem ohranjati ustrezno raven kapitala.

Glavna področja, na katerih temelji pripravljenost za prevzem tveganj, so:

- kapital in solventnost,
- likvidnost,
- dobičkovnost produktov in
- ugled posamezne družbe in skupine.

Na podlagi pripravljenosti za prevzem tveganj skupine posamezna družba v skupini določi lastno strategijo prevzemanja tveganj, meje dovoljenega tveganja in operativne limite. Meje dovoljenega tveganja so meje posamezne kategorije tveganj, vključene v profil tveganj posamezne družbe v skupini, in določajo dopustna odstopanja od načrtovanih vrednosti. Te meje so določene na podlagi izsledkov analize občutljivosti, stresnih testov in scenarijev ter strokovne presoje.

Na podlagi pripravljenosti za prevzem tveganj in meja dovoljenega tveganja posamezna družba v skupini določi operativne limite, na primer omejitve pri sklepanju (po)zavarovanj in naložbene meje, s čimer zagotovi, da se dejavnosti prve obrambne linije opravljajo z upoštevanjem vidika pripravljenosti za prevzem tveganj. Poleg tega posamezna družba v skupini zagotavlja, da so za kršitve operativnih limitov dobro opredeljene in vzpostavljene eskalacijske poti in ukrepi vodstva.

Za redno spremljanje usklajenosti s strategijo prevzemanja tveganj je v posamezni družbi skupine za vsako kategorijo tveganj določen minimalen sklop mer tveganja, ki omogoča poenostavljeno spremljanje trenutnega profila tveganj in kapitalskega položaja posamezne družbe v skupini in skupine, ne da bi bilo za to treba opraviti celoten izračun zahtevanega solventnostnega kapitala. V posamezni družbi v skupini in na ravni skupine se te mere tveganj redno spremlja.

11.1.2.2 Procesi upravljanja tveganj

Procesi upravljanja tveganj so neločljivo povezani in vključeni v osnovne procese, ki se izvajajo znotraj posamezne družbe v skupini in na ravni skupine. V upravljanje tveganj so vključene vse organizacijske enote.

Glavni procesi upravljanja tveganj so:

- prepoznavanje tveganj,
- ocenjevanje (merjenje) tveganj,
- spremljanje tveganj,
- določanje ustreznih ukrepov za obvladovanje tveganj (upravljanje tveganj) in
- poročanje o tveganjih.

Prepoznavanje tveganj

Procesi upravljanja tveganj potekajo v vseh treh obrambnih linijah. Vloge posamezne obrambne linije so določene s politiko upravljanja tveganj. Procesi upravljanja tveganj so vključeni tudi v sistem odločanja; vse pomembne poslovne in strateške odločitve se ovrednotijo tudi z vidika tveganj.

V procesu prepoznavanja tveganj posamezna družba v skupini prepozna tveganja, ki jim je izpostavljena. Ključna tveganja, ki so zbrana v registru tveganj posamezne družbe in sestavljajo njen profil tveganj, se redno preverjajo in po potrebi dopolnijo z novimi tveganji. Enako poteka tudi prepoznavanje tveganj na ravni skupine.

Prepoznavanje tveganj v posamezni družbi v skupini in na ravni skupine poteka od zgoraj navzdol in obratno. Prepoznavanje tveganj od zgoraj navzdol poteka preko funkcije upravljanja tveganj, odbora za upravljanje tveganj in uprave posamezne družbe v skupini. Gre za prepoznavanje novih in nastajajočih tveganj na podlagi spremljanja pravnega in poslovnega okolja, tržnega razvoja in gibanja ter strokovnega znanja; ta pristop se uporablja predvsem pri strateških tveganjih, kot sta na primer tveganje ugleda in regulatorno tveganje.

Prepoznavanje od spodaj navzgor poteka s strani posameznih organizacijskih enot in skrbnikov tveganj (prve obrambne linije). Prepoznano tveganje posamezna družba v skupini kategorizira ter ustrezno vključi v procese spremljanja, merjenja in poročanja.

Prepoznavanje tveganj se izvaja ves čas, predvsem v procesu poslovnega načrtovanja ter pri vseh večjih projektih in poslovnih pobudah, kot so uvedba novega produkta, vlaganja v nov razred naložb, prevzemi in drugo.

Ocenjevanje (merjenje) tveganj

V skupini je vzpostavljeno redno ocenjevanje vseh tveganj, ki jim je posamezna družba oziroma skupina izpostavljena. Pri njihovem merjenju se uporabljajo kvantitativne in kvalitativne metode. Na ravni skupine deluje razvojni center za modeliranje z namenom razvoja kvantitativnih modelov za vrednotenje tveganj v celotni skupini.

Tveganja se tako merijo:

- s standardno formulo Solventnosti II,
- z izračunom skupnih solventnostnih potreb v lastni oceni tveganj in solventnosti (ORSA),
- z izvajanjem in analizo stresnih testov in scenarijev,
- s kvalitativnim ocenjevanjem tveganj v registru tveganj,
- z uporabo različnih mer tveganj, ki omogočajo poenostavljeno merjenje in spremljanje trenutnega profila tveganj.

Spremljanje tveganj

Spremljanje tveganj poteka na več ravneh: na ravni posamezne organizacijske enote in skrbnikov tveganj, v službi za upravljanje tveganj, na odboru za upravljanje tveganj ter na ravni uprave, komisije za tveganja nadzornega sveta (na Savi Re) in nadzornega sveta posamezne družbe v skupini. Prav tako se profil tveganj družb v skupini spremlja na ravni skupine z vidika vpliva na profil tveganj skupine. Za spremljanje tveganj je določen standardni nabor mer tveganj, ki ga družbe v skupini redno spremljajo. Poleg tveganj se spremljajo in nadzorujejo tudi ukrepi za obvladovanje tveganj.

Obvladovanje tveganj

Uprava posamezne družbe v skupini je odgovorna za obvladovanje tveganj ter uporabo različnih tehnik in ukrepov pri obvladovanju tveganj. Pri svojih odločitvah upošteva vidik stroškov in koristi posameznega ukrepa ter morebitna priporočila odbora za upravljanje tveganj oziroma ključnih funkcij.

Če nastane potreba po sprejetju novega ukrepa, s katerim bi omejili posamezno tveganje, zadevna družba izvede analizo tega ukrepa, pri čemer upošteva vidik gospodarnosti. Odpravljanje ali zmanjševanje posameznega tveganja mora biti stroškovno ugodnejše od pričakovanih posledic morebitne uresničitve tveganja, ob upoštevanju verjetnosti uresničitve in finančnih posledic.

V praksi posamezna družba v skupini že pri poslovnem načrtovanju preveri, kako poslovna strategija vpliva na njen kapitalski položaj, in sicer z regulatornega vidika ter z vidika ORSE. Če se znotraj poslovnega leta sprejemajo odločitve, ki bistveno vplivajo na profil tveganj in niso bile ovrednotene z vidika tveganj pri poslovnem načrtovanju, zadevna družba ovrednoti vpliv odločitev na svoj profil tveganj in kapitalsko ustreznost ter preveri usklajenost s pripravljenostjo za prevzem tveganj. Če bi poslovna odločitev pomembno vplivala tudi na profil tveganj skupine, se ovrednoti še vpliv na profil tveganj in kapitalsko ustreznost skupine. V primeru, da poslovna odločitev ni skladna s pripravljenostjo za prevzem tveganj oziroma je meja dovoljenega tveganja presežena, družba odstopanje dokumentira in sprejme ustrezne ukrepe za uskladitev stanja.

Poročanje o tveganjih

V večjih družbah v skupini in na ravni skupine je vzpostavljeno tudi redno poročanje o tveganjih. Skrbniki tveganj poročajo o posameznih kategorijah tveganj funkciji upravljanja tveganj, in sicer vnaprej določen nabor pomembnih mer tveganj in kvalitativne informacije. Na podlagi tega funkcija upravljanja tveganj skupaj s skrbniki tveganj pripravi poročilo o tveganjih, ki prikazuje celoten profil tveganj zadevne družbe. Poročilo najprej obravnava odbor za upravljanje tveganj (v kolikor ta v družbi obstaja), nato pa še uprava in nadzorni svet družbe. Funkcija upravljanja tveganj posamezne družbe poročilo posreduje tudi funkciji upravljanja tveganj skupine.

11.1.2.3 Lastna ocena tveganj in solventnosti

Poleg navedenih procesov upravljanja tveganj (po)zavarovalni družbi v skupini znotraj Evropske unije in skupina izvajajo ORSO, ki je opredeljena v politiki o lastni oceni tveganj in solventnosti. ORSA je proces, ki vključuje ugotovitev razlik med profilom tveganj družbe oziroma skupine in predpostavkami standardne formule, lastno oceno solventnostnih potreb, projekcije kapitalske ustreznosti, izvedbo stresnih testov in scenarijev ter vzpostavitev povezave med profilom tveganja in upravljanjem kapitala. V ORSI se ocenijo vsa pomembna merljiva in nemerljiva tveganja, ki bi lahko vplivala na delovanje družbe oziroma skupine z ekonomskega in zakonodajnega vidika.

Proces ORSA se praviloma izvaja enkrat letno, ob večji spremembi profila tveganj pa tudi izredno. Zavarovalne družbe v skupini znotraj Evropske unije in skupina o izvedeni ORSI (najmanj) enkrat letno poročajo regulatorju. ORSA je vsako leto tesneje povezana z drugimi procesi, in sicer predvsem z upravljanjem tveganj in kapitala ter poslovnim načrtovanjem. Odbor za upravljanje tveganj skupine in uprave družb dejavno sodelujejo v celotnem procesu ORSE. Prav tako je vključenih veliko drugih zaposlenih na različnih področjih, saj želimo ustvariti kar se da široko in aktualni sliko o profilu tveganj.

Namen izvedbe ORSE je predvsem razumevanje lastnega profila tveganj in standardne formule ter analiziranje vpliva sprememb profila tveganj v naslednjih treh letih na kapitalsko ustreznost. ORSA je vključena v proces odločanja in omogoča, da se ključne odločitve in poslovna strategija sprejemajo z upoštevanjem tveganj in z njimi povezanimi kapitalskimi zahtevami. Na podlagi rezultatov ORSE preverjamo tudi skladnost poslovne strategije s strategijo prevzemanja tveganj. Tako je vzpostavljena povezava med poslovno strategijo, prevzetimi kratko-, srednje- in dolgoročnimi tveganji ter kapitalskimi zahtevami, ki izvirajo iz teh tveganj, in upravljanjem kapitala.

Za leto 2020 se v skupini prvič pripravlja enotno ORSA poročilo, v katerega so vključene vse entitete, ki so zavezane k izvedbi ORSE: Sava Re, Zavarovalnica Sava ter Zavarovalna skupina Sava. Namen enotnega poročila je celovit prikaz lastne ocene in profila tveganj.

11.2 Upravljanje kapitala

Skupina opredeljuje upravljanje kapitala v politiki upravljanja kapitala Zavarovalne skupine Sava in družbe Sava Re, d.d. Ta opredeljuje cilje in ključne dejavnosti, povezane z upravljanjem kapitala. Upravljanje kapitala je neločljivo povezano s strategijo prevzemanja tveganj, ki določa pripravljenost za prevzem tveganj.

Cilji upravljanja kapitala v skupini so:

- solventnost v razponu optimalne kapitaliziranosti na daljši rok v skladu s strategijo prevzemanja tveganj;
- ustrezna mera fleksibilnosti financiranja;
- sposobnost doseganja ustrezne dobičkovnosti poslovnih odsekov, ki vežejo kapital;
- sposobnost doseganja ustreznega donosa na kapital oziroma ustreznega dividendnega donosa za delničarje.

Z ustreznim upravljanjem kapitala želi skupina zagotoviti, da ima posamezna družba v njej vedno na voljo zadostno višino virov za pokrivanje svojih obveznosti in izpolnjevanje zakonskih zahtev glede kapitala. Pri tem mora biti sestava lastnih virov sredstev, ki zagotavljajo kapitalsko ustreznost, skladna z zakonodajo ter zagotavljati optimalno razmerje med dolžniškim in lastniškim virom financiranja. Višina lastnih virov sredstev posamezne družbe v skupini in skupine mora biti vedno zadostna za pokrivanje zakonodajnega zahtevanega solventnostnega kapitala ter tudi za doseganje ciljne bonitetne ocene in drugih ciljev posamezne družbe oziroma skupine.

Pomemben vhodni element pri upravljanju kapitala in poslovnem načrtovanju je strategija prevzemanja tveganj skupine in v njej določena pripravljenost za prevzem tveganj. Za določitev okvirov upravljanja kapitala, strategija prevzemanja tveganj za skupino opredeljuje ravni kapitalske ustreznosti. Na podlagi ravni kapitalske ustreznosti skupine so nato določene ravni kapitalske ustreznosti posamezne družbe skupine.

Strategija prevzemanja tveganj skupine je v povezavi s kapitalsko ustreznostjo določena tako, da zadošča regulatornim zahtevam in zahtevam bonitetnih agencij hkrati pa obvladujoča družba razpolaga z zadostnim presežkom kapitala, da lahko pokrije morebitne kapitalske potrebe odvisnih družb, če se pri kateri izmed njih uresniči večji stresni scenarij. S tem namenom je določen varnostni presežek primernih lastnih virov sredstev nad zakonsko zahtevanimi.

Vse odvisne družbe v skupini morajo v skladu s strategijo prevzemanja tveganj skupine stalno zagotavljati zadostno raven kapitala za zagotavljanje solventnosti. Poleg tega morajo odvisne družbe v skupini, za katere velja kapitalski režim Solventnosti II, imeti dovolj kapitala, da pokrijejo manjša do srednja nihanja lastnih virov sredstev in zahtevanega solventnostnega kapitala, ki so lahko posledica metodologije standardne formule ali uresničitve manjših do srednjih stresov oziroma scenarijev.

11.3 Pomembna tveganja Zavarovalne skupine Sava

Tveganja, ki jim je izpostavljena Zavarovalna skupina Sava in posamezne družbe v skupini:

- Zavarovalna tveganja, ki izvirajo iz (po)zavarovalnih pogodb. Povezana so z nevarnostmi, ki so krite s (po)zavarovalnimi pogodbami, in s spremljajočimi postopki.
- Tržna tveganja, ki so povezana z nestanovitnostjo cen finančnih naložb in tržnih cen preostalih sredstev ter z udeležbami v odvisnih družbah.
- Kreditna tveganja, ki izhajajo iz neizpolnitve obveznosti in spremembe kreditne bonitete izdajateljev vrednostnih papirjev iz naložbenega portfelja (po)zavarovalnic ter pozavarovateljev, posrednikov in drugih poslovnih partnerjev, ki imajo obveznosti do (po)zavarovalnic.

- Operativna tveganja, ki so povezana z neprimernimi ali neučinkovitimi notranjimi postopki, ljudmi, računalniškimi sistemi in zunanjimi dogodki.
- Likvidnostna tveganja, ki so povezana z izgubo zaradi premalo likvidnih sredstev ob zapadlosti obveznosti ali s povečanimi stroški unovčevanja manj likvidnih sredstev.
- Strateška tveganja, povezana z doseganjem strateških načrtov družbe, in tveganje zmanjšanja ugleda družbe ter posledice tega tveganja.

Podrobnosti o posameznih tveganjih so navedene v računovodskem poročilu Zavarovalne skupine Sava (poglavje 18.6).